

MĂRTURII DESPRE AJUTORUL PRIMIT DE LA SF. PAISIE AGHIORITUL

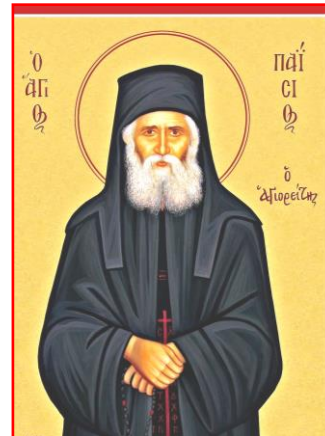
Pe Părintele Paisie l-am cunoscut în 1975, când aveam vârsta de opt ani. De atunci, în fiecare an mergeam la Sfântul Munte și îl vedeam. Și, odată cu trecerea anilor, legătura noastră devenea tot mai strânsă. Când eram în perioada adolescenței aveam destule neliniști, însă Cuviosul era pentru mine izvor de mângâiere și nădejde, precum și povățuitor pentru mântuire, pentru că îmi dădea soluții clare la problemele mele, lucru care îmi pricinuia uimire.

În acea perioadă mă ocupam cu atletismul, mai concret cu alergările. Cuviosul îmi spunea în glumă:

– Să nu alergăm pe orizontal, ci pe vertical, către Dumnezeu.

Când eram în anul întâi l-am întrebat despre alegerea profesiei. În urma discuției, din câte mă cunoșteam pe mine înțelesesem că aş putea să mă fac profesor.

– Desigur, vei deveni profesor, și încă de teologie.



Sf. Cuv. Paisie
Aghioritul (1924-1994),
icoană

La auzul cuvântului „teologie” am protestat, deoarece nu numai că nu m-am gândit la ea, ci eram chiar împotrivă. Eu intenționeam să fac medicina, dar nu eram hotărât. În cele din urmă m-am hotărât să dau la medicină, am făcut meditațiile necesare și mă pregăteam cu înfrigurare pentru examene. Între timp, mă gândeam la Starețul Paisie și mergeam des la el. De fiecare dată când mergeam la el îmi spunea:

– Bine ai venit, teologule!

Pe atunci această urare mă deranja destul de mult și îi spuneam:

– Părinte, te rog să nu îmi mai spui așa, pentru că în nici un caz nu voi deveni teolog.

– O să vezi că vei deveni teolog, insistă Cuviosul.

Odată am avut o discuție lungă pe tema creației lumii. M-a făcut să înțeleg că teoria evoluționistă a lui Darwin, precum și părerile posterioare apariției ei, sunt cu desăvârșire greșite. Mi-a explicat că Dumnezeu a creat lumea.

În dimineața unei zile de februarie a anului 1985 m-am deșteptat și am simțit înăuntrul meu o dorință puternică să studiez teologia. I-am spus și Starețului de noua mea hotărâre, s-a bucurat și mi-a spus să mă gândesc bine dacă e într-adevăr ceea ce vreau să fac. În cele din urmă am studiat teologia și după patru ani am

Pe bărbatul cel ales al Muntelui Athon, pe cel ce în vremurile din urmă ca un mare luminător întunericul din sufletele credincioșilor l-a risipit și bolile sufletelor și ale trupurilor mai presus de fire le-a vindecat, pe făclia înaintevererii, pe noul Paisie să-l cinstim.

(Troparul Sfântului Cuv. Paisie Aghioritul, glasul al 5-lea)

luat diploma.

În vara anului 1987 am mers la Stareț cu un prieten de al meu din Belgrad.

După ce a vorbit cu el, Părintele Paisie mi-a spus:

– Ah, copilul meu, dacă ai ști ce va păți Iugoslavia! Foarte mult se vor chinui cei de acolo.

Apoi mi-a vorbit despre destrămarea Iugoslaviei, despre războiul ce va fi acolo și despre starea grea economică în care vor ajunge.

Când am fost în Belgrad, am spus aceste lucruri unor preoți de acolo, care, atunci când s-au împlinit acestea, s-au minunat de harisma Cuviosului Paisie, care le prorocise cu cinci ani mai înainte.

*Kenanidis Constantin,
doctor în Teologie, Tesalonic
(Nicolae Zurnazoglu, Cuviosul Paisie
Aghioritul, Mărturii ale închinătorilor)*